

henstgtsmæssigste, uden at være bundne til, hvad der er vedtaget i Maret 1849.

L. Jensen: Jeg kunde være tilbøjelig til at frasælde Ordet, men jeg føler mig dog forpligtet til at udtale, at vi, som holde paa Valgloven som den er, men som ikke fra Først af være saa bestemte paa at fastholde Grundlovens Bestemmelser i saa Henseende, maae nu efter det, vi have hørt af den ærede Premierminister, blive bestemte paa at beholde Valgloven som en Grundlovsbestemmelse; thi nu vide vi, hvor han vil hen med vor Valglov, maafee ikke alene han, men ogsaa hele Ministeriet. Naar den ærede Minister har udtalt sit Kjendskab til Folkets Ønsker rundt omkring i Landet, at der nemlig skulde være en stor Deel, som skulde ønske den nærværende Valglov afskaffet, saa troer jeg, at det beroer paa Kjendskab til Folket omkring i Landet, og jeg troer, det kommer deraf, at den ærede Minister bevæger sig i en grumme snæver Cirkel, og troer for meget paa sine nærmeste Omgivelser. Der som den ærede Minister derimod vil troe paa os, som sidde her, og som ere valgte af Folket, for at frembære Folkets Ønsker i Almindelighed, saa vilde han ikke sige, at Folket rundt omkring i Landet nærede et Ønske om at faae Valgloven forandret. Jeg kjender temmelig nøie til en stor Deel af Befolkningen, ikke alene i den Egn, hvor jeg er fra, eller i den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere, men ogsaa i Valgkredse overalt i Hjørring Amt, og jeg er vis paa, at ikke fire af hvert Hundrede i dette Amt ønske en Forandring i Valgloven; saa stor Kjærlighed er der til vor Valglov, og jeg troer, at det mere og mere vil gaae op, at der i Folket ikke naeres noget almindeligt Ønske om en Forandring i Valgloven. Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Cassee) har fundet en saa stor Trost i Premierministerens Udtalelse om, at det vilde være ufornuftigt og unaturligt at vedtage en provisorisk Valg-

lov, og meent, at man saaledes ikke savnede al onskelig Sikkerhed for Valglovens Bevarelse, saa synes jeg virkelig, at vi længe nok have troet paa Ministerløfter, og maafee stolet for meget derpaa, og jeg haaber derfor, at det store Fleertal her i denne Forsamling vil slutte sig fast sammen for at bevare Valgloven.

Barfod: Jeg kunde vistnok føle mig fristet til at gennemgaae en heel Deel af den ærede Premierministers Foredrag og paavise, hvad jeg troer vilde være mig let, hvormange Misforstaaelser og hvormange Bidsfærelser der indeholdes i dette Foredrag; men saaledes som Sagen staaer, skal jeg ikke lade mig friste til det Stykke Arbejde. Død Mand skal man ikke slaae ihjel, og jeg anseer Udkastets § 18 ikke alene for at være død, men for at være dødsfædt, saa at jeg ikke troer, at man behøver at bruge mange Ord imod den. Der er imidlertid et Par Ting, som jeg ikke kan undlade med nogle Ord at berøre. Ved et Tilfælde var det mig, som for et Par Maaneder siden var den Første her i Salen, som kom til at tale om den Mulighed, at man kunde forandre Valgloven ved foreløbige Love. Den ærede Premierminister — og det var ganske vist en Følge af den Grilighed, som vi med Glæde Allesammen anerkjendte hos ham — fandt en saadan foreløbig Lov ikke alene ulovlig, men ufornuftig og umulig. Jeg fik dengang ikke Leilighed til yderligere at svare ham, men det glæder mig nu at see, at der er Mænd, som den ærede Premierminister dog upaatvilelig vil henregne blandt forstandige Mænd, om just ikke til de allerforstandigste Mænd, som have anseet det for nyttigt og nødvendigt at vedstøtte den Bestemmelse til Regeringsudkastets § 18, at Valgloven ikke kan forandres ved foreløbige Love. Min Frygt var altsaa ikke i den Grad ufornuftig, som den ærede Minister dengang tillod sig at betegne.